

PROP DE VOSALTRES

Periodistes a l'Església

Estimats diocesans:

Les professions s'engrandeixen per la vida i el testimoni de les persones que es dediquen a exercir-les. Atrauen altres persones pel seu mode de practicar l'ofici. També són admirades per les virtuts i qualitats que mostren en el seu exercici. No hi ha cap dubte que molts professionals estan satisfets portant l'uniforme que van escollir en la seva joventut i se senten orgullosos de la seva feina quan algú els elogia l'honestetat, la dedicació i el servei per transformar el món que els envolta. S'alegren molt en comprovar que un dels seus fills desitja també continuar amb la mateixa professió, sigui electricista, lampista, advocat o docent. En totes les professions hi ha creients que volen viure el seu exercici vocacional des de la fe que els ha estat regalada i que han sabut cuidar al llarg de la seva vida.

El comentari d'avui té a veure amb uns professionals que s'esforcen per transmetre una notícia, una anècdota o un esdeveniment a la resta dels mortals des d'una plataforma escrita o audiovisual. Em refereixo als periodistes. Són ciutadans que, després dels estudis corresponents, tenen la sort d'exercir la professió per a la qual vocacionalment es van preparar. En aquest món tan complex, s'admira a les persones que busquen la veritat del que succeeix al seu voltant, que són amos de les seves pròpies idees i conviccions, i que intenten a tota costa l'objectivitat del que narren sense pretensions d'imposicions ni coaccions per a ningú. A més, es mouen i es dediquen a l'exercici de la informació com un servei bàsic en qualsevol societat plural, lliure i oberta, que treballa per la dignitat de les persones i aspira a un futur millor per a tothom.

Els professionals catòlics tenen un patró, sant Francesc de Sales, que va ser bisbe de Ginebra, va viure al segle XVI i es va esforçar per comunicar l'evangeli als altres utilitzant tots els mitjans al seu abast. Ho va fer amb una alegria desbordant i amb exquisida sensibilitat i dolcesa en les relacions amb tothom. La memòria d'aquest sant és el dia 24 de gener, i amb motiu d'aquesta festa, el Papa adreça un missatge per celebrar la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que coincideix sempre amb la solemnitat de l'Ascensió. Aquest any és el diumenge, 1 de juny. El missatge esmentat porta per títol «**Compartiu amb mansuetud l'esperança que hi ha en els vostres cors**», remetent-se a un text de la primera carta de l'apòstol sant Pere. Comentarem el contingut del missatge en els dies previs a la festa de l'Ascensió. Avui em centraré en la narració i el record del que es va viure a Roma el passat 24 de gener.

Els delegats de comunicació de totes les diòcesis espanyoles es reuneixen cada any en una gran Assemblea per intercanviar opinions i projectes, aprofundir i millorar el sistema comunicatiu diocesà, i per ajudar-se en aquesta tasca tan essencial i impactant en aquests moments. També serveix per reforçar el coneixement mutu i per pregar demanant

ajuda a Déu. Aquest any, amb motiu del Jubileu, es va decidir celebrar l'Assemblea a Roma. Va tenir un seguiment massiu i l'assistència va arribar gairebé al centenar de persones. Va ser un esdeveniment extraordinari que es va dividir en tres parts durant tres jornades: la primera es va centrar en la reunió de les delegacions per conèixer les instal·lacions i el sistema comunicatiu vaticà; ens va rebre i dirigir unes paraules el director de la Sala Stampa, Matteo Bruni, amb una llarga sessió de preguntes i qüestions d'interès per als assistents. Es va acabar el dia amb una visita a l'ambaixada d'Espanya davant la Santa Seu. El segon dia va consistir en participar en la festa del Jubileu: peregrinació des de l'església de Montserrat fins a creuar la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, assistir a l'audiència del Papa amb la resta de periodistes d'altres països i visitar altres centres jubilers. El tercer dia va consistir en participar en la Missa amb el Papa a la mateixa basílica de Sant Pere. Aquesta és una breu informació d'aquests tres intensos dies del Jubileu 2025 a Roma.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Nova sessió de formació per a la renovació pastoral

La formació per a la renovació pastoral que organitza el Bisbat de Lleida amb l'objectiu de promoure un canvi en la pastoral de la diòcesi, va celebrar el passat 25 de gener la segona sessió de les set que s'han planificat. Hi van participar unes vuitanta persones de tots els àmbits de la vida pastoral de la diòcesi.

En la sessió d'aquest dia es va tractar el tema de «Déu s'aboca a l'home, l'acompanya, s'encarna en

el món per a que tingui vida i envia a fer deixebles seus» reflexió que va ser desenvolupada i acompanyada per Mn. Alfons Busto. Després del treball de grup, la Carol Garcia, germana missionera de la Nostra Senyora d'Àfrica i que viu a Almacelles, va compartir el seu testimoni.

Aquesta formació té el seu origen en les conclusions que l'assemblea diocesana va fer el mes de maig de l'any 2024 i ara s'està posant en marxa.

CERCA DE VOSOTROS

Periodistas en la Iglesia

Queridos diocesanos:

Las profesiones se engrandecen por la vida y el testimonio de las personas que se dedican a ejercerlas. Atraen a otros por el modo como practican el oficio. Son también admirados por las virtudes y cualidades que muestran en su ejercicio. No hay duda de que muchos profesionales están a gusto vistiendo el traje que escogieron en su juventud y se muestran orgullosos de su trabajo cuando alguien les elogia su honestidad, su entrega y su servicio para transformar el mundo que les rodea. Se alegran mucho al comprobar que un hijo suyo desea también continuar con la misma profesión sea electricista, fontanero, abogado o docente. En todas las profesiones existen creyentes que quieren vivir su ejercicio vocacional desde la fe que les ha sido regalada y que han sabido cuidarla a lo largo de su vida.

El comentario de hoy tiene que ver con unos profesionales que se esfuerzan en transmitir una noticia, una anécdota o un acontecimiento al resto de los mortales desde una plataforma escrita o audiovisual. Me refiero a los periodistas. Son ciudadanos que, tras los estudios correspondientes, tienen la suerte de ejercer la profesión en la que vocacionalmente fueron preparados. En este mundo tan complejo uno admira a personas que buscan la verdad de lo que sucede a su alrededor, son dueños de sus propias ideas y convicciones e intentan a toda costa la objetividad de lo que narran sin pretensiones de imposición o coacciones a nadie. Además se mueven y entregan al ejercicio de la información como un servicio básico en cualquier sociedad plural, libre y abierta que trabaja por la dignidad de las personas y pretende un futuro mejor para todos.

Los profesionales católicos tienen un patrono, san Francisco de Sales, que fue obispo de Ginebra, vivió en el siglo XVI y se empeñó en comunicar el evangelio a los demás utilizando todos los medios a su alcance. Lo hizo con una alegría desbordante y con exquisita sensibilidad y dulzura en las relaciones con todos. La memoria de este santo es el día 24 de enero y con motivo de esta fiesta el Papa dirige un mensaje para celebrar la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales que coincide siempre con la solemnidad de la Ascensión. Este año es el domingo, 1 de junio. El referido mensaje lleva por título **«Compartan con mansedumbre la esperanza que hay en sus corazones»** remitiendo a un texto de la primera carta del apóstol san Pedro. Comentaremos el contenido del Mensaje en los días previos a la fiesta de la Ascensión. Hoy me quedaré con la narración y el recuerdo de lo vivido en Roma el pasado día 24 de enero.

Los delegados de comunicación de todas las diócesis españolas se reúnen todos los años en una gran Asamblea para intercambiar opiniones y proyectos, para profundizar y mejorar el sistema comunicativo diocesano y para ayudarse en esta tarea tan esencial e impactante en estos momentos. También nos sirve para reforzar el conocimiento mutuo y para rezar pidiendo ayuda a Dios. Este año con motivo del Jubileo se decidió celebrar la Asamblea en Roma. Fue masivamente secundado y la asistencia alcanzó casi el centenar de personas. Fue un acontecimiento extraordinario que tuvo tres partes distribuidos en las tres jornadas: la primera se centró en la reunión de las delegaciones para conocer las instalaciones y el sistema comunicativo vaticano; nos recibió y nos dirigió la palabra el director de la Sala Stampa, Matteo Bruni, con una larga sesión de preguntas y cuestiones que interesaron a los asistentes. Terminamos el día con la visita a la embajada de España ante la Santa Sede. El segundo día consistió en participar en la fiesta del Jubileo: peregrinación desde la Iglesia de Montserrat hasta cruzar la Puerta Santa de la basílica de San Pedro, asistir a la audiencia del Papa con el resto de periodistas de los demás países y visitar los otros centros jubilaes. El tercer día participar de la Misa con el Papa en la misma basílica de San Pedro. Es una breve información de estos tres intensos días del Jubileo 2025 en Roma.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Asamblea de delegats de comunicació a Roma

No n'hi ha prou amb dir la veritat, sinó que també cal ser veritable. Aquest va ser el missatge que va transmetre el papa Francesc als milers de periodistes i comunicadors que van participar del Jubileu del Món de les Comunicacions, amb els quals es va reunir el passat 25 de gener a l'Aula Pau VI del Vaticà per celebrar el primer gran esdeveniment de l'Any Jubilar. El Papa va fer un discurs breu i directe per dir que comunicar és «sortir d'un mateix per donar-se a l'altre».

En el context del Jubileu de la Comunicació i de l'Assemblea de delegats de comunicació de les diò-

cesis de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) a Roma, el bisbe Salvador va concelebrar la missa dominical a la basílica de Sant Pere del Vaticà, presidida pel papa Francesc. Dos dies abans, el divendres 24 de gener, va obrir oficialment l'Assemblea a la Sala Stampa de la Santa Seu, en la seva condició de membre de la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials. El director de la Sala Stampa, Matteo Bruni, va pronunciar una conferència sobre la seva feina a l'oficina de premsa del Vaticà.

El bisbe Salvador també va ser l'encarregat de fer el discurs en representació de tots els comunicadors en la recepció oferta per l'ambaixada espanyola davant la Santa Seu en la festivitat de sant Francesc de Sales, patró dels periodistes.

Pelegrinatge a la Porta Santa

En el context de l'Assemblea de delegats de comunicació de la CEE, el centenar de representants de les diòcesis de l'Estat van fer un pelegrinatge des de l'església de Santa Maria de Montserrat dels Espanyols fins a la Porta Santa de la basílica de Sant Pere, caminant el quilòmetre i mig que separa els dos temples, travessant el riu Tíber pel pont del príncep Amadeu

de Savoia. A continuació van poder assistir a un enriquidor diàleg entre la periodista filipina Maria Ressa, Premi Nobel de la Pau el 2021, i l'escriptor irlandès Colum McCann, autor de 14 *best sellers*, moderats pel periodista Mario Calabresi.

L'acte es va celebrar a l'Aula Pau VI i va ser una interessant reflexió sobre el món de la comunicació avui.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Demanem a l'Esperit Sant que mantingui sempre viu en nosaltres el foc del seu amor diví, que ens fa fills de Déu i capaços d'estimar Déu i el proïsme, per aconseguir així la vida eterna. Si no saben què demanar en l'oració, demanin l'Esperit Sant!» (16 d'octubre).

@Pontifex_es: «Si us plau, no ens oblidem dels pobres. Somiem un món en el qual l'aigua, el pa, el treball, les medicines, la terra, la casa, siguin béns a l'abast de totes les persones» (17 d'octubre).

@Pontifex_es: «La veritable riquesa es troba en la relació amb Déu i amb els altres, especialment amb els més fràgils, els qui una falsa cultura del benestar tendeix a descartar. Junts, podem construir un món on la dignitat de cada persona sigui reconeguda i respectada plenament» (17 d'octubre).

@Pontifex_es: «Demanem la gràcia de viure una relació d'amistat amb el Senyor, de veure Jesús com el nostre Amic més gran i fidel, que no ens abandona mai, tampoc quan ens allunyem d'Ell» (21 d'octubre).

Aniversari de la canonització de santa Teresa Jornet

La capella de la residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona va celebrar, el passat 27 de gener, l'aniversari de la canonització de santa Teresa Jornet, filla d'aquesta població del Baix Segre i fundadora de la comunitat religiosa amb presència a vint-i-un països. La seva canonització va ser el 27 de gener de 1974, ara fa 51 anys, durant el pontificat de Pau VI.

També coincidint amb l'aniversari de la canonització, la Unitat Pastoral de Cappont va sumar-se a la celebració de la patrona d'una de les dues esglésies que la componen, la de Santa Teresa Jornet, amb una Eucaristia.

Arrels Sant Ignasi recapta 5.000 euros en la seva campanya de Nadal

Arrels Sant Ignasi de Lleida ha aconseguit recaptar 5.252 euros a través de la seva campanya de Nadal «Aquest Nadal, obre una porta a l'esperança», que es destinaran a la reintegració social dels seus usuaris.

L'objectiu és continuar oferint suports essencials com la distribució de materials d'hivern, com roba d'abric i mantes, i el manteniment de sistemes de calefacció, tant en espais d'acollida com en habitatges gestionats per l'entitat.

A més, els fons recaptats també serviran per organitzar activitats i tallers que ajudin les persones usuàries a establir vincles amb la comunitat i adquirir habilitats per a una vida autònoma.

Arrels Sant Ignasi porta més de trenta anys de treball amb el compromís i la intenció d'impulsar i fomentar projectes per ajudar persones sense sostre i en situació d'exclusió social.

Ofrena a la Mare de Déu de l'Arcada

Com cada darrer diumenge de gener, el dia 26 es va celebrar la festa de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels veïns i comerciants del Carrer Major i Plaça de la Paeria. A les 12 del migdia va tenir lloc la missa a l'església de Sant Pere, oficiada pel rector, Mn. Jaume Pedrós, cantada per la Coral del Carme i amb la participació d'u-

na representació de la junta de l'Associació de Comerciants. Finalitzada la celebració i després de cantar el Goig en Lloança a la Verge de l'Arcada, va tenir lloc una pregària i la ja tradicional ofrena de flors a la imatge de la Verge de l'Arcada, ubicada a la façana lateral de l'església al carrer Major, col·locada en aquest indret l'any 1960.

REFLEXIONS

En la nostra feblesa actua el seu amor

Una religiosa rep una nova missió. Comporta un trencament amb la seva tasca actual, canvi de comunitat, de població... deixar enrere una tasca apostòlica reeixida, unes persones estimades... Superats el primer desconcert i una certa desolació, s'imposa la reflexió i la pregària. Unes setmanes després escriu: «Avui m'he despertat abans de les sis amb una sensació de benestar. M'he recollit en pregària. M'he posat, Pare, a la vostra presència. En el silenci aparent, sentia la vostra misericòrdia, el vostre amor. Sé que m'estimeu i cerqueu el meu bé malgrat les limitacions i defallences personals. Tot sigui a major glòria vostra.»

Encertat procediment i encertat inici de la reflexió per a la religiosa i per a qualsevol cristià que vulgui estimar i servir segons el seu diví voler. En el diàleg que afavoreix la pregària ens convé reconèixer la pròpia petitesa. Ell ens ha escollit perquè siguem instrument en les seves mans, al servei de la seva obra, al servei del Regne. No hem de tenir por. Ni l'edat, ni allò que ens és desconegut, ni el recomençar de nou han de ser obstacles. No podem tenir por, no som fills de la por. Només ens cal tenir fe. Deixar-nos portar amb fe i fidelitat a cada moment. Ell és en nosaltres, ens vol omplir del seu amor perquè nosaltres l'aboquem en el món. Esdevenir testimonis confiats. Segueix la religiosa: «Només us demano que tot el que faci sigui al servei dels qui m'envolten, per amor a Vós. Correspondre al vostre amor. Lluny qualsevol sentiment de vanitat. Feu-me humil. Que estimi amb tot el cor i amb totes les forces perquè Vós, el Senyor, sou amb mi. Acceptar aquest nou projecte de vida que comença a dibuixar-se i que ha de ser plenitud de vida per a mi. Gràcies, Senyor, perquè heu mirat la meva petitesa i per confiar en la meva resposta.»

Viure la vocació, dedicant la vida a Déu, moguts per l'Esperit a seguir el Crist en el dia a dia rutinari, en la novetat inesperada. Estimar Déu cercant la perfecció de la caritat al servei del Regne. Significar aquesta caritat mateixa de Déu en la vida quotidiana. Sempre en la seva confiança. «Però ell m'ha donat aquesta resposta: «En tens prou amb la meua gràcia. En la teua feblesa actua el meu poder». Per això em gloriaré sobretot de les meves febleses, perquè reposi sobre meu el poder del Crist» (2Co 12,9).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / SI 49 / Mc 8,11-13]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / SI 28 / Mc 8,14-21]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubi-

rous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc Regis Clet, prev. paül i mr.; sant Teotonio, bisbe.

19. ■ Dimecres [Gn 8,6-13.20-22 / SI 115 / Mc 8,22-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dijous [Gn 9,1-13 / SI 101 / Mc 8,27.33]. Sants Nemesi i Potami, màrtirs; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa

Amada, religiosa; beat Maurici Proeta, agustinia, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Divendres [Gn 11,1-9 / SI 32 / Mc 8,34-9,1]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo; festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. □ Dissabte [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16,13-19]. La Càtedra de sant Pe-

re, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, penitent; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23 / SI 102 / 1Co 15,45-49 / Lc 6,27-38]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

Diumenge VI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Feliços els pobres,
els qui ara passeu
fam, els qui ara
ploreu...»

Deurien cridar molt l'atenció les paraules de Jesús que escoltem a l'evangeli d'avui: *Feliços els pobres... feliços els qui ara passeu fam... feliços les qui ara ploreu...*, feliços vosaltres quan la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom. Jesús proclama feliços tots aquells que el món, la nostra societat proclama com a desgraciats: per nosaltres són dissortats, desafortunats, infeliços. I després encara insisteix Jesús: *Ai de vosaltres els rics; ai de vosaltres els qui ara aneu tips; ai de vosaltres, els qui ara rieuen; ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres.* No és això justament el que desitgem tots: ser rics, riure, anar tips, que tothom ens alabi? Diríem que Jesús pinta un món al revés, almenys un món al revés del que busca la nostra societat i segurament també nosaltres. En aquestes paraules Jesús ens fa veure la inversió dels valors d'aquest món vistos des de la perspectiva del Regne que ell predica. Els valors del Regne de Crist no són la riquesa, el passar-s'ho bé, el riure, que tot ens sigui planer. Aquells que el món té com a desafortunats són els preferits per Déu que acull els petits de la terra, els qui ploren, els qui són perseguits. No és bona la pobresa o la persecució sinó que aquestes persones saben que Déu és al seu costat d'una manera especial, que ell té una opció preferencial pels desheretats i pels exclosos d'aquest món però també diu que aquesta situació precària canviarà un dia perquè Déu no vol ni pobresa ni plor ni dolor. Que no s'han de sentir desgraciats. Podríem sintetitzar les benaurances dient: Feliços aquells que en tenen prou amb Déu, que no necessiten res més per ser feliços. És el que diu també la primera lectura: *Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.* En canvi, *maleït l'home que es refia de l'ajut humà mentre el seu cor s'allunya del Senyor.* En què posem la confiança, l'esperança, la il·lusió? I lluitem contra la pobresa, el dolor, el sofriment?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la primera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xar-dorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

► Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home / que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dona fruit quan n'és el temps / i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El Senyor empara els camins dels justos, / i el dels culpables, acaba malament. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estariem submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó.

Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploreu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegrareu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieuen: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 17,5-8)

Esto dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y busca el apoyo de las criaturas, apartando su corazón del Señor. Será como un cardo en la estepa, que nunca recibe la lluvia; habitará en un árido desierto, tierra salobre e inhóspita.

Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que alarga a la corriente sus raíces; no teme la llegada del estío, su follaje siempre está verde; en año de sequía no se inquieta, ni dejará por eso de dar fruto».

► Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatara el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,12.16-20)

Hermanos: Si se anuncia que Cristo ha resucitado de entre los muertos, ¿cómo dicen algunos de entre vosotros que no hay resurrección de muertos? Pero si los muertos no resucitan, tampoco Cristo ha resucitado; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguís estando en vuestros pecados; de modo que incluso los que murieron en Cristo han perecido.

Si hemos puesto nuestra esperanza en Cristo solo en esta vida, somos los más desgraciados de toda la humanidad. Pero Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, Jesús bajó del monte con los Doce, se paró en una llanura con un grupo grande de discípulos y una gran muchedumbre del pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les decía: «Bienaventurados los pobres, porque vuestro es el reino de Dios. Bienaventurados los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Bienaventurados los que ahora lloráis, porque reiréis. Bienaventurados vosotros cuando os odien los hombres, y os excluyan, y os insulten y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegraos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas.

Pero, ¡ay de vosotros, los ricos, porque ya tenéis vuestro consuelo! ¡Ay de vosotros, los que ahora estáis saciados, porque tendréis hambre! ¡Ay de los que ahora reís, porque haréis duelo y lloraréis! ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que vuestros padres hacían con los falsos profetas».